

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 11. De memoria mortis & puluere, in quem con ueriemur in
sepulchro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO XI.

DE MORTIS MEMORIA: & de puluere, in quem corpus, terra mandatum, conuertitur.

Pro die Cinerum.

Genes. 3. 19.

MEDITATIO hac verbis illis, tanquam fundamento, inhaeret, quibus Ecclesia in die CINERVM vtitur: Memento homo quod puluis es, & in puluerem reuerteris. Quibus nimirum DEVS Adamum, post eius inobedientiam affatus, mortis sententiam, quam prius fuerat comminatus, in illum protulit. Obiiter autem eisdem verbis nobis insinuat, quid simus, quid fuerimus; & quidq; futuri simus, nihil videlicet, nisi puluis.

PUNCTVM I.

a Gen. 2. 7.

PRIMO, considerandum est, Deum omnipotentem. Adami, protoparentis nostri corpus de nihilo creare potuisse; quemadmodum animam condidit: noluisse tamen; sed ex materia quadam, tum vilissima atque crassissima, tum spectabili atque palpabili, ex puluere videlicet, & a limo terra illud formare: ut nimirum homo oculis corporeis limum hunc quotidie intuens, originis, & principii sui continuè admoneretur; idque duplicem in finem. **P R I M V M**, ut in sum-

ma

ma semper animi dimissione se contineret; agnoscens ex se, & esse suo dignum esse, qui ab omnibus contemnatur, & pedibus, veluti lutum, conculcetur: Nec quicquam habere, vnde se inaniter erigat; etiamsi multis aliàs eximiis bonis locuples sit: siquidem illa omnia fundantur in puluere.

DEINDE, vt esset illi recordatio hæc incitamenti loco, ad diligendum conditorem suum, aded benignum, & potentem, qui ex tam vili puluere ipsum ad tantam altitudinem sublimauerit, vt esset homo imagine, & similitudine ipsiusmet DEI conditoris sui, insignitus.

QVAMOBREM puluis, & lutum, excitatoris vice esse debent, qua Originem; & materiã, è qua fui conditus, mihi redigant in memoriã: ideoq; imaginabor, quotiescunq; illa intueor, huiuscemodi me vocibus compellari: Recordare homo, quia puluis es; ac proinde instar pulueris humilia, & omnium pedibus te substernere: Creatorem quoque tuum, qui te ex puluere eduxit, dilige, ei serui, & obtempera. Quotiescunq; autem, ex donis à diuina bonitate mihi collatis, in superbiam erigar; fingam animo, idem lucum huiuscemodi vocibus elationem meam reprimere: *b Quid superbus terra, & cinis? Quid extolleris c testa de samsis terra?* Reddat te cautum obliuiosus Adamus; qui pulueris, è quo factus fuerat, oblitus, Dei similitudinem affectauit, & aduersum Conditorem suum se se erexit. O creator omnipotès, ne patiaris me in perniciosã ac detestabilẽ hæc

II.

b Eccl. 10. 9.
c Esa. 45. 9.

oblutionem deuenire: ne in adeo grauia da-
 mna corruam. Illumina oculos meos, vt at-
 tenta mente limum, de quo formatus sum, in-
 tuear; & aures meas aperi, vt eius voces perci-
 piam, animoque meo tam profundè infigam,
 vt nullo vnquam tempore, earum obliuiscar:
 Amen. *Punctum hoc fusius tractabitur in sexta
 harum Meditationum parte.*

PUNCTVM II.

I.

SECUNDO, perpendendum mihi est: De-
 um, posteaquam Adami oblutionem, atque
 superbiam conspexit, ad mortem eum, &
 puluerem, de quo plasmatus fuerat, conde-
 manisse: tres autem in eo sententia potissimum
 fines, ad illius, & nostram vtilitatem, Deus
 sibi propositos habuit.

QUORVM primus est, vt eam pœnâ pecca-
 tum illius castigaret; nos verò instrueret, quâ
 grande malum sit mortalis culpa; quæ sola
 sufficiens est, destruere, & in puluerem con-
 uertere opus adeo elegans, & nobile, qualis
 est humani corporis fabrica: nisi enim Ada-
 mus peccasset; haudquaquam mortuus fuisset;
 sed corpore, & animâ cum omni integritate,
 & perfectione suâ, in cœlum translatus fuisset;
 propter peccatum autem, anima cogitur
 corpus deserere, quod mox dissoluitur, & in
 tenuissimum puluerem conuertitur. Nam vt
 ait Apostolus: *a Per vnum hominem peccatum
 in hunc mundum intravit, & per peccatum
 mors*

a Rom. 5.12.

SECUN-

SECUNDVS finis est, vt quibus ad humili-
 ationem satis non fuit, ex puluere factos ef-
 fe: memoria saltem mortis, nostræque in pul-
 uerem conuersionis, superbix esset medica-
 mentum efficacissimum. Quare puluis, & li-
 mus terræ, quem intueor, manibusque con-
 tacto efficax mihi stimulus est, non tantum
 quod Originem, & materiam, è qua processit;
 sed finem etiam, in quem rediturus sum, reuo-
 cet in memoriam: atque adeo, quoties illum as-
 picio, huiuscemodi me voces audire existima-
 bo: Memento homo, te mox in terram, & pul-
 uerem conuertendum; nec secus atque ego
 nunc omnium pedibus proculcandum. *b Quid b Eccl. 10. 9.*
superbi? hodie es caro, pauld post puluis fu-
turus: vnde igitur te ipsum extollis, & osten-
tas? O pater misericordiarum, immensas tibi
debeo, agoque gratias, quod ipsam sceleris mei
pœnam, in superbix meæ remedium, & medi-
cinam conuerteris. Concede mihi, vt voces,
quibus puluis verè me compellat, surda aure
non excipiam: ne clementissimi patris punitio,
in seueri Iudicis flagellum mihi conuer-
tatur.

TERTIVS finis fuit, vt timore huius pœ-
 næ atque pulueris, in quem caro conuertenda
 est, torporem nostrum ad pœnitentiam pro
 peccatis admissis agendam, appetitionesque sen-
 suales, & passiones effrænes coercendas, exti-
 mularet. Vt, si ad nos excitandos atque morti-
 ficando memoria summi illius beneficij, quo
 DEVS nos ex terræ limo, & puluere extraxit,

II.

III.

non sufficit; recordatio certè illa, quòd vbi minimè cogitauerimus, in eundem puluerem reddituri simus, id efficiat: extorqueatque timor, quod nõ potuit amor obtinere. Quapropter, anima mea, Prophetæ cõsilium illud amplectere: *c In domo pulueris puluere vos cõspersite*: Ut, quandoquidem in carne degis, quæ ex puluere formata est; paulo que pòst in pulueris domo, in sepulchro videlicet, habitabis, cinere & puluere te operias, pènitentiam pro tuis sceleribus agendo, & pulueris huius recordatione dulcia quæque præsentis vitæ condiendo, ne te sempiternæ morti reddât obnoxium.

PUNCTVM III.

I. **I**NDE progrediar, ad considerandum Spiritum, qui in verbis hisce latet, & ponderabo mecum, non sine causa non esse dictum: *Recordare ô homo, quòd puluis fueris, sed, quòd puluis es*, Ut nimirum intelligam, me ex natura mea corrupta, etiam nunc terram, & puluerem esse: quia ad res terrenas, diuitias, honores & carnis voluptates procliuis sum: & d*tanquam puluis* instabilis, & mutabilis, *quæ proijcit ventus à facie terræ*; ita à vento cuiuscunq; tentationis, & nominatim, vanitatis, concuti me & commoueri patior: Ac proinde, nisi me ab inclinationibus hisce meis cõtinuero, in terram, & puluerem, hoc est, in hominem terrenum, ambitionum, sensualem, & vanum cõmutandum. Propter quod teneor, me profundissimè humiliare, submissè de me sentire, meamque

fragi-

fragilitatem, mutabilitatem, & periculum, in quo versor, extimescere.

II.

DEINDE, mecum expendam, qua ratione hæc mala ac pericula, diuinâ gratiâ opitulante, possim euadere : rememorando videlicet, tum me, tum omnia terrena, quæ diligo, in puluerem aliquando esse redigenda. Et hoc Spiritu, quotiescunque opulentum quempiam, ac potentem intueor, cuius diuitiæ, ac magnificentia oculos meos post se abripit; ne auaritia, ambitiove me occupet, & prosternat, cogitabo, neque illum, neque aurum, & argentum eius aliud esse, quàm terram, in quàm etiam omnia illa sint conuertenda. Quod si personam aliquam eximia vetustatis conspicer, ne fortè luxuria me tentet, deiiciatque; in memoriam mihi redigam, ipsam, & ornamenta eius puluerem esse, in quem etiam aliquando conuertentur.

Eodem Spiritu verba hæc ad omnes res terrenas applicans, mihi ipsi dicam : Memento omni tempore, vniuersa, quæ intueris, & vehementer desideras, non aliud esse, quàm puluerem, & in eundem conuertenda; & si ea inordinate dilexeris, te quoque in similem puluerem, & terram conuertendum: Quapropter Deum solum, & cœlestia duntaxat dilige, vt virtute diuinæ gratiæ, de te dici possit: cœlum es, & in cœlum conuerteris, transformatus nimirum, per amorem in cœlum, quod diligis.

PUNCTVM IV.

QUARTO, expendam mecum, Deum per mortuos, perque caluarias, & ossa eorum, iisdem me verbis in dies alloqui: *Memento homo, quod puluis es, & in puluerem reuerteris.* Sed vt fortiùs, & efficacius animo meo illa imprimantur, & maiorem ex illis profectum hauriam, memorabilem etiam illam Ecclesiastici sententiam, horum verborum sensum, ac spiritum in se continentem accuratiùs expendam: a *Memor esto iudicij mei, sic enim erit, & tuum: mihi heri, & tibi hodie.* Et quoniam defunctus quilibet, duplex subit iudicium; Vnum corporis sui, propter quod condemnatus fuit, vt in puluerem conuerteretur, & vermium esca fieret: Alterum animæ, propter quam accipit sententiam meritis suis parem: Vtriusque nos vult hæc sententia memores esse. Quamobrem quotiescunque defunctum aliquem, vel ossa, & caluarias mortuorum in Cimiterijs intueor, fingam animo, quòd hisce me verbis compellent: *Memento homo, me idè aliquando fuisse, quod tu modo es; & quod ego modo sum, te mox futurum: ego heri vitæ meæ curriculum absolui; fieri potest, vt tu hodie tuæ finem imponas: Ego heri in puluerem conuersus sum; Et tibi hodie idem potest contingere: Heri Campani æris sonitus sepulturam meam ornauit; fieri potest, vt idem tuam hodie cohonestet: Ego heri*

a Eccl. 38.
23.

de cunctis actionibus meis rationem Deo omnipotenti reddidi; accidere potest, ut eadem hodie à te exigatur: Ego heri sententiam meritis meis congruam excepi; fieri potest, ut similis hodie in te dicatur. aduerte diligenter, quod hæc omnia hodie tibi euenient: quia uniuersum tempus vitæ tuæ b *Hodie cognominatur*, & instar est unius diei: fieri que potest, ut hæc hora tibi sit nouissima, & diem crastinum non videas. Audi, anima mea, voces, quibus te mortui alloquuntur: attende ad lectionem, quam tibi arida illorum ossa prælegunt; memor esto iudicij, quod illi subierunt; sic enim erit, & tuum. Vitam tuam ita institue, quemadmodum illi suam institutam fuisse cupiissent: eas quoque præparaciones adhibe, quas illi se adhibuisse vehementer desiderassent. Iter, quod illi iam emensi sunt, tu in vita sæpius emetire: ut, quando hora mortis aduenerit, tam expedito cursu illud decurras, ut vitam immortalem, ac sempiternam apprehendas. Amen.

b Hab. 3. 1.
13.

